

[Wilhelm]

udvidelse, og her er intet forbehold taget. Det er man, så vidt jeg kan se – vi har ikke hørt noget tale imod det endnu – ubetinget forpligtet til efter denne historie. Vi er modstandere af denne i sig selv lille følgelovgivning, fordi den er åbningen for den konvention, der åbner på alle disse områder.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Allerførst skal jeg takke, fordi jeg mener at kunne lytte mig til, at et betydeligt flertal af partier i denne sal ønsker at gennemføre denne lovgivning. Jeg skal beklage, at nogle enkelte for nærværende er skeptiske over for forbeholdet. Jeg tror og håber, at man under udvalgsarbejdet vil konstatere, at forbeholdet er i overensstemmelse med dansk retstradition og rigtigt og nødvendigt.

Jeg skal også allerede nu, fordi jeg har kunnet mærke det på de mange spørgsmål, understrege, at jeg er helt opmærksom på, at vi ved gennemgangen af dette lovforslag får behov for at gå i ganske mange detaljer. Det gør vi meget gerne. Vi er af den opfattelse, at det er rigtigt at tilslutte sig denne konvention, og at det er rigtigt at tilslutte sig den med det forbehold, lovforslaget giver udtryk for.

Jeg skal sige til hr. Glistrup, at det jo er rigtigt, at konventionen og dermed også lovforslaget kun omfatter Europarådets lande. Hr. Glistrup anviser derefter et ændringsforslag, og jeg tror allerede nu at kunne sige, at jeg ikke mener mig i stand til at acceptere et sådant ændringsforslag, men vi vil naturligvis komme til at se på det under udvalgsarbejdet.

Jeg er lidt skuffet over både hr. Koføeds og fru Annelise Gotfredsens skepsis over for forbeholdet. Jeg har nævnt det, og jeg vil gerne gentage, at jeg mener, at dette forbehold er en nødvendig sikkerhedsventil for at sikre, at vor retsopfattelse stadig holder stik i et større internationalt samarbejde.

Jeg skal prøve at svare på nogle af fru Mimi Jakobsens forholdsvis mange spørgsmål.

Der pågår i disse måneder løbende forhandlinger i EF om fællesholdninger til terroristbekæmpelse. Der indgår i disse forhandlinger ikke tanker – efter det for mig oplyste – om noget fælleskorps. Jeg ville personligt også finde, det er en uheldig løsning på disse problemer. Jeg er tilhænger af det størst mulige internationale samarbejde til

bekæmpelse af terrorisme, men under hvert enkelt lands absolutte suverænitet.

Så spørger fru Mimi Jakobsen, om der er planer om at udvide sikkerhedskontrollen i provinslufthavnene, og svaret er et helt utvetydigt: ja. Disse planer er under fuld opbygning.

Endelig skal jeg modsætte mig teorien om at give eksempler på, hvor forbeholdet vil blive anvendt. Eksempler vil i alt for høj grad kunne misbruges, fordi vi jo ikke kan vurdere forbeholdets anvendelse uden at kende den helt konkrete sag.

Det er også grunden til, at jeg ikke rigtig forstår fru Tove Jørgensens – undskyld jeg siger det – lidt vaklende holdning til forbehold eller ikke-forbehold, for fru Tove Jørgensen vil altså tage en hel gruppe handlinger, hvis konkrete indhold hun ikke kender, ud, og sige: dér skal forbeholdet ikke gælde. Det ville jeg ganske ærligt aldrig turde gøre. Jeg mener, at det er nødvendigt med denne konkrete vurdering, som sikkerhedsventilen giver mulighed for.

Jeg skal til hr. Ib Christensen sige, at efter min opfattelse vil forbeholdet ikke svække vore muligheder for at leve op til dette europæiske samarbejde. Vi søger at løse de samme problemer i nogle enkelte situationer på en anden måde, men stadig med fuld retshåndhævelse og stadig med fuld ansvarlighed med hensyn til at sørge for, at terroristhandlinger bliver retsforfulgt og i givet fald straffet.

Endelig skal jeg til fru Tove Jørgensen, der spørger, hvem der skal afgøre handlingernes karakter og afgøre, om det skal ende i en strafsituation, sige, at det skal domstolene og alene domstolene.

Til fru Ebba Strange synes jeg for det første jeg vil sige – det gælder også hr. Wilhelm – at beskrivelsen af terrorisme generelt har jeg da bestemt ikke noget imod at vi også drøfter under udvalgsarbejdet. Men jeg har bemærket mig, at hr. Wilhelm har konstateret, og jeg tror da også, at fru Ebba Strange har, at der i denne situation er en ganske bestemt opregning i artiklerne af, hvilke handlinger der er tale om.

Så nævnte fru Ebba Strange gæstearbejderne, der ved denne lovgivning ville få anledning til bestandig usikkerhed. Nej, fru Ebba Strange, kun hvis politikere eller andre skaber en sådan usikkerhed. Ellers er der